

РЕШЕНИЕ

№ 530

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 17.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **7115** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 41, ал. 4 от Наредбата за условията и реда за провеждане на търгове и конкурси /НУРПТК/.

Образувано е по жалби на [фирма], [населено място], срещу заповед № РД-09-08-61/01.06.2012 г. на кмета на Столична община.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания административен акт поради неспазване на административнопроизводствените правила при издаването му. В становище от 25.10.2012г. и в писмените бележки поддържа, че на описаното в конкурсната процедура местоположение стопанисва преместваем обект, за който е наредено премахването му със заповед на директора на дирекция „Общински строителен контрол при СО, която заповед не е влязла в сила. Твърди, че конкурсната комисия не е изложила мотиви относно извършеното оценяване по различните показатели от методиката за оценка на офертите, както и че оценката по критерия „Концепция за развитие на обекта” е извършена субективно, тъй като липсват конкретни указания към комисията при наличието или липсата на кои предпоставки членовете на комисията да дадат своята оценка в посочения диапазон от точки. Претендира от съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед и да му се присъдят разноските по делото.

Ответникът – КМЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призован, чрез процесуалния си представител юр. Ж. оспорва жалбата и счита същата за

неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатските възнаграждения.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С решение № 223 от 14.04.2011 г., на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, чл. 14, ал. 2, ал. 7 и ал. 8 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/, чл. 17 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, чл. 1, т. 2, чл. 4, ал. 3 и чл. 30, ал. 1 от НУРПТК, Столичен общински съвет /СОС/ е възложил на кмета на Столична община (СО) да проведе конкурс за отдаване под наем за срок от 5 години на части от недвижими имоти - публична общинска собственост, като между посочените имоти в т.7 от решението е и обект № 1 „Сезонен търговски обект със зона за маси за консумация на открито” с покрита площ от 16 кв. м. и открита площ от 40 кв.м., находящ се в П. „Ген. В. 3.”, район „О.”, АОС № 617/14.01.2002 г. С цитираното решение е възложено също така на кмета на Столична община да издаде заповед за откриване на процедурата по провеждане на конкурса. Със заповед № РД-09-08-117/19.10.2011 г. кметът на Столична община е наредил да се открие процедура по провеждане на публично оповестен конкурс за отдаване под наем на части от имоти – публична общинска собственост, като е посочил началните месечни наемни цени /за обект № 1 – начална цена 115 лева/, посочил е място за закупуване на конкурсната документация и срок за подаване на офертите, както и е утвърдил конкурсната документация. Видно от приложени по делото доказателства конкурсът е оповестен на 04.11.2011 г. чрез виртуален пресцентър на Столична община и чрез публикация в един ежедневник.

По делото е приета като доказателство утвърдена от кмета на СО конкурсна документация за отдаване под наем на части от имоти – публична общинска собственост – парк „Ген. В. 3.”, район „О.”, за поставяне на преместваеми обекти и атракционни съоръжения по приложената схема. Определен е краен срок за подаване на офертите - 09.12.2011 г. В точка Х. „Класиране на участниците в конкурса” от конкурсната документация изчерпателно са посочени критериите, по които Комисията следва да извърши класирането и оценката на офертите. Определените критерии са: т. 1.1 размер на наемната цена – до 50 т. и т. 1.2. концепция за развитие на обекта – до 50 т., като в т. 2 са посочени формули за изчисляване на точките /Т1 и Т2/ по т. 1.1. и т.1.2. от критериите.

Със заповед № РД-09-08-135/14.12.2011 г. кметът на СО, на основание чл. 35 от НУРПТК, е назначил седемчленна конкурсна комисия, в която са включени: юрист, директор на дирекция „Обществени поръчки и концесии”, един общински съветник, служители на сектор „Търгове”, на дирекция „Финанси”, на дирекция „3. система” и на дирекция „Архитектура и градоустройство”. В заповедта е посочено също така, че конкурсът ще се проведе на 14.12.2011 г. от 16.00 часа на [улица].

Видно от протокол № РД-09-08-135/1/09.05.2012 г. конкурсната комисия при отваряне на плик № 1, съдържащ задължителните документи за участие, е приела, че

всички изискуеми документи на участниците са редовни и се допускат до участие. При отваряне на плик № 2, съдържащ предложена наемна цена и концепции за развитие на обектите, комисията е оценила предложенията на участниците за позиция 1.1. – обект № 1, като в Приложение № 2 е посочила определените точки за критерия – предложена наемна цена, за критерия – концепция за развитие на обекта, и общ брой точки за всеки един от участниците. Видно от Приложение № 2 за обект № 1 са посочени: за [фирма] – 27,73 т. за наемна цена, 50 т. за концепция за развитие за обекта или общо 77,73 т.; за [фирма] – 50 т. за наемна цена, 50 т. за концепция за развитие на обекта или общо 100 т. Така изготвения протокол, както и Приложение № 1 и Приложение № 2, са подписани от председателя и членовете на Комисията.

Със заповед № РД-09-08-61/01.06.2012 г. на кмета на Столична община, на основание чл. 41, ал. 2 от НУРПТК и Протокол № РД-09-08-135/1/09.05.2012 г. е утвърдено класирането на участниците в конкурса за отдаване под наем на обект № 1, по позиция 1.1., както следва: 1. [фирма] – 50 т. с предложена наемна цена 2 200 лева; 2. „[фирма] – 77.73 т., предложена наемна цена 1 220 лева, както и е определен за спечелил конкурса на първо място [фирма]. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 05.06.2012г. срещу подпис.

Като част от административната преписка по делото са представени и приети като доказателства конкурсната документация, която е представена от [фирма] и „[фирма] в проведения конкурс за отдаване под наем на процесното помещение, в това число и офертите на тези участници /плик 2/.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен административен орган – кмета на Столична община, в съответствие чл. 41, ал. 2 от НУРПТК и с предоставените му с Решение № 223/14.04.2011 г. на СОС правомощия по провеждане на конкурса за отдаване под наем на части от недвижими имоти – публична общинска собственост. Заповедта е издадена и в предписаната от закона форма, както и съдържа изискуемите реквизити по чл. 41, ал. 2 от НУРПТК.

Неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че процесната заповед е незаконосъобразна, тъй като на описаното в конкурсната процедура местоположение същият стопанисва преместваем обект, за който е наредено премахването му със заповед на директора на дирекция „Общински строителен контрол при СО, която заповед не е влязла в сила. По делото е прието заключение на СТЕ, от което е видно, че търговски обект – два броя свързани павилиони пред театър „С.“ в парк „З.“ е идентичен с „Преместваемо търговско съоръжение“ по заповед № РД-18-232/03.09.2012г. на директора на дирекция „Общински строителен контрол“, СО за премахване на въпросното съоръжение, както и с обект № 1 от конкурсната процедура, открита със заповед № РД-09-08-117/19.10.2011г. на кмета на СО. Независимо от това съдът е отхвърлил искането за спиране на производството по делото до решаване на спора относно законосъобразността на заповедта за премахване като неотнормосимо към предмета на спора. Дори и да се приеме подобна относимост, същата касае решение № 223/14.04.2011г. на СОС, за откриване на процедурата по провеждане на конкурса, което е обявено публично на официалния сайт на СОС на 21.04.2011г. и не е обжалвано от [фирма]. Подавайки документите си

за участие в така обявения конкурс, той се е съгласил да участва в него именно при така установените условия. Освен това същият не е представил никакви доказателства за законни основания за ползване на площта – предмет на конкурса за отдаване под наем, относими към датата на откриването ѝ. Представеният договор за сезонно ползване на алеини площи е неотносим, тъй като е изтекъл на 30.09.2005г. Настоящият състав не споделя виждането за приложимост на чл. 236, ал.2 от ЗЗД, тъй като подобен извод противоречи на принципа в Закона за общинската собственост за отдаване под наем на общински нежилищни имоти въз основа на търг или конкурс. Що се отнася до представените разрешения за поставяне и монтаж на преместваеми обекти, същите са неотносими към спора, тъй като процесната заповед е издадена във връзка с процедура по отдаване под наем на земя, а не на земя и намиращ се върху нея преместваем обект.

Процесната заповед обаче е постановена в противоречие с приложимите материално-правни разпоредби, както и при допуснати нарушения на административно-производствените правила. Безспорно се установява от приетите по делото доказателства, че при провеждане на конкурса от страна на ответника е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 35, ал. 3, изр. второ от НУРПТК. Видно от съдържанието на заповед № РД-09-01-302/04.07.2011 г. в състава на Комисията е включен един общински съветник. Съгласно разпоредба на чл. 35, ал. 3, изр. второ от НУРПТК с решението по чл. 30, ал. 1 от наредбата СОС може да реши да бъдат включени в състава на комисията до двама общински съветници, определени от председателя на СОС. В съответствие с цитираната разпоредба включването на общински съветници в състава на комисията може да стане само, ако това обстоятелство е включено в решението на СОС, с което се взема решение за провеждане на конкурса и се възлага на кмета на Столична община да го проведе, като в процесния случай това е решение № 223 от 14.04.2011 г. на СОС. Видно от цитираното решение никъде в него не са определени общинските съветници, които е следвало да вземат участие в процесния конкурс. По делото не са ангажирани също така и каквито и да било други доказателства относно начина, по който общинският съветник е определен от председателя на СОС, макар че независимо как е бил определен от председателя на СОС, нормативната уредба изисква да бъде включен в състава на Комисията с решението по чл. 30, ал. 1 от НУРПТК.

На следващо място, вярно е, че правилността на оценяването на офертите на кандидатите по показателя 2. „Концепция за развитие на обекта” е извън обхвата на съдебния контрол, тъй като касае оперативната самостоятелност на административния орган и съдът не може да дава други точки, различни от определените от комисията. Същевременно обаче съгласно чл. 169 от АПК съдът следва да провери спазил ли е административният орган изискването за законосъобразност на издадения акт. В тази връзка настоящият съдебен състав намира, че в процесния случай не става ясно как Комисията е определила точките, които следва да се присъдят на участниците в конкурса при оценяване на критерия 1.2. „Концепция за развитие на обекта”. Видно от Приложение № 2, неразделна част от протокол № РД-09-08-135/1/09.05.2012 г., в графа „концепция за развитие на обекта”, е посочен общия брой точки, които Комисията е дала на всеки един от кандидатите. От така посочените обаче общ брой точки не става ясно дали е спазена формулата за изчисляване на точките /Т2/ по т. 1.2 „Концепция за развитие на обекта – до 50т.” от т. 1 „Критерии за класиране и оценка на офертите”, раздел X от утвърдената конкурсна документация. В тази документация

е определена следната формула: $T2 = X \times 50/50$, в която „X” е средноаритметичната стойност от оценките на членовете на комисията по 50 балната система, при 50 бр. максимални точки на оценката. В съответствие с така определената формула за оценяване и изчисляване на точките по критерия 1.2. „Концепция за развитие на обекта” е следвало в протокола да бъде изрично посочена оценката на всеки един от членовете на Комисията по този критерий, както и средноаритметичната стойност от оценките на всички членове и едва тогава да бъде посочена крайната сумарна оценка по този критерий. Така, както е посочена оценката в Приложение № 2 към протокола, от една страна прави невъзможна проверката на съда относно правилността на нейното определяне, а оттук и законосъобразността на класирането на участниците, а от друга страна същата се явява и в противоречие с разписаните от самия ответник правила за разглеждане и оценяване на предложенията. Освен това съдът споделя доводите на жалбоподателя, че в конкретната методика липсват точни указания за определяне на оценката по критерий „Концепция за развитие на обекта”, поради което не е ясно кога колко точки следва да определи всеки член на комисията по този критерий.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за довършване на процедурата съобразно мотивната част на съдебното решение.

С оглед на изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на жалбоподателя е претендирано присъждането на разноските по делото, ответникът следва да заплати на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя сумата в размер на 250 лв., представляваща внесена държавна такса в размер на 50 лева и 200лв. възнаграждение за вещо лице. В представеното на л. 204 по делото пълномощно на адв. Г. не е посочено адвокатско възнаграждение, нито има данни по делото такова да е платено, поради което не следва да бъде присъждано. Поради това не следва да се уважава възражението на ответника за прекомерност на разноските на жалбоподателя.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд - София-град, 41-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], заповед № РД-09-08-61/01.06.2012 г. на кмета на Столична община, като незаконосъобразна.

ВРЪЩА делото като преписка на КМЕТА НА СТОЛИЧНА ОБЩИНА за довършване на процедурата по конкурс за отдаване под наем за срок от 5 години на части от недвижими имоти - публична общинска собственост, обект № 1 „Сезонен търговски обект със зона за маси за консумация на открито” с покрита площ от 16 кв. м. и открити площ от 40 кв.м., находящ се в П. „Ген. В. З.”, район „О.”, АОС № 617/14.01.2002 г., която да започне от назначаване на Комисията, проверка допустимостта на участниците и последваща оценка и класиране на участниците, съобразно дадените от съда указания.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА да заплати на [фирма], [населено място], направените разноски по делото в размер общо на 250 /двеста и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: